

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XLII.

Vydána dne 23. dubna 1919.

Obsah: (Čís. 209.—214.) 209. Zákon, kterým se povoluje státní subvence tří pětín skutečného nákladu až do výše 9,080.000 K na provádění nouzových prací v Praze. — 210. Zákon o úpravě poměrů družstev na Slovensku. — 211. Zákon o stavebních úlevách, kterým se doplňují, případně mění ustanovení některých paragrafů nynějšího stavebního řádu pro hlavní město Prahu a okolí, daného zákonem ze dne 10. dubna 1886, č. 40 z. z. — 212. Zákon, jímž se zřizuje zemská správní komise pro Slezsko. — 213. Zákon o sloučení sousedních obcí s Brnem. — 214. Zákon o sloučení sousedních obcí s Olomoucem.

Čís. 209.

Zákon ze dne 15. dubna 1919,

kterým se povoluje státní subvence tří pětín skutečného nákladu, až do výše 9,080.000 K na provádění nouzových prací v Praze.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Ke krytí nákladů na provádění nouzových prací v Praze povoluje se:

- a) na zemní práce a zahradní úpravu na pozemcích bývalých lomů Strahovských tří pětiny skutečného nákladu, nejvýše 1,200.000 korun;
- b) na stavbu silnice z Holešovic do Bubenče tří pětiny skutečného nákladu, nejvýše však 1,500.000 K;
- c) na dlažební práce tří pětiny skutečného nákladu, nejvýše však 600.000 K;
- d) na práce kanalisační, a to rušení staré sítě stokové, vystavění výpusti č. 28, stavbu sběrače č. 2 a stoky v ulici Nádražní tří pětiny skutečného nákladu, nejvýše však 791.400 K;
- e) na stavbu malostranského nábreží tří pětiny nákladu, nejvýše však 87.000 K;
- f) na práce vodárenské, a to stavbu přečerpací stanice u Brusky a dvou vodojemů na Andělcce tří pětiny nákladu, nejvýše však 4,901.600 korun.

§ 2.

Veškeré tyto stavby buďtež neodkladně zadány veřejným nabídkovým řízením.

§ 3.

Ministru veřejných prací se ukládá, aby provedl tento zákon.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení minist. předsedy.

Staněk v. r.

Čís. 210.

Zákon ze dne 15. dubna 1919

o úpravě poměrů družstev na Slovensku.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

XXIII. uherský zákonný článek z r. 1898 pozbývá platnosti pro území Slovenska pouze, pokud upravuje styky se zemským úvěrním ústředním sdružením (Országos központi hitelszövetkezet).

§ 2.

Družstva na Slovensku, založená podle XXIII. uherského zákonného článku z r. 1898, pokud jsou členy „Országos központi hitelszövetkezet“-u v Budapešti, povinna jsou vypovědět toto členstvo před koncem července 1919 usnesením valného shromáždění.

Právě tak povinna jsou všechna družstva na Slovensku, ať jsou založena podle XXIII. uherského zákonného článku z r. 1898 nebo podle XXXVII. uherského zákonného článku z r. 1875, usnesením valného shromáždění před koncem července roku 1919 vypovědět svoje členství v kterékoliv jiné družstevní centrále, pokud tato sídlí mimo hranice státu Československého.

Neučiní-li tak do označené lhůty (před koncem července 1919), jest Ústřední družstvo oprávněno přičlenit je k sobě a jejich jménem vypovědět členstvo k bývalému ústředí do jednoho měsíce.

Bez ohledu na to, byla-li výpověď tato už dána, čili nic, zakazuje se družstvům na Slovensku podrobovat se revisi cizozemských centrál, obchodovat s nimi, přebýtky svoje u nich ukládat anebo půjčky u nich uzavírat.

Současně s výpovědí členstva u centrál cizozemské stávají se členy Ústředního družstva v Bratislavě, není-li družstvo ještě jeho členem.

Členem Ústředního družstva musí zůstat takovéto družstvo nejméně půl roku po ukončení likvidace všech svých vztahů k centrále cizozemské.

§ 3.

Ústředné družstvo v Bratislavě povinno je zjistit revidně s největším urychlením všechny pohledávky a závazky, které vznikly družstvům z jejich členského a obchodního spojení s centrály cizozemskými.

Revisemi Ústředního družstva zjištěná tato data zpracuje za účelem jejich likvidace tříčlenná komise, sestávající ze zástupce Ústředního družstva a 2 zástupců vlády jmenovaných ministrem s plnou mocí pro správu Slovenska.

§ 4.

Žádné družstvo na Slovensku nesmí být členem jiného družstevního ústředí, leč se svolením Ústředního družstva v Bratislavě. Stávající takováto členstva buďtež do konce roku 1919 vypověděna, nebylo-li svolení k podržení členstva Ústředním družstvem uděleno před 1. listopadem 1919.

Ústředné družstvo oprávněno je udělené povolení kdykolivěk odvolat, načež musí být členství během 6 měsíců vypověděno.

§ 5.

Poslední odstavec § 179. XXXVIII. uherského zákonného článku z r. 1875 o neměnitelnosti těch ustanovení stanov, které byly do stanov z prospektu zakládacího převzaty, pro družstva na Slovensku platnosti nemá.

Taktéž nemají platnosti ustanovení družstevních stanov, pokud činí družstvo jakkoli závislým na centrále cizozemské.

Pokud stanovy některého družstva předpisují uveřejňování oznamů družstva v některém časopise vycházejícím mimo hranice státu Československého, je ustanovení to neplatno a musí oznamy ty uveřejňovány být v „Úradných Novinách“ pro Slovensko v jazyku slovenském.

§ 6.

Ústředné družstvo v Bratislavě a všechna družstva na Slovensku, pokud jsou členy Ústředního družstva v Bratislavě, požívají všechny výhody berní a poplatkové, které poskytoval § 47. XXIII. uherského zákonného článku z roku 1898 družstvům v „Országos központi hitelszövetkezet“-u organisovaným, to jest:

1. osvobozeny jsou od výdělkové daně podniků veřejným účtováním povinných, přírůžek z této daně (státních, stoličních i obecních), daně silniční a poplatku na průmyslové a obchodní komory;

2. požívají osvobození od kolků a poplatků:

a) ohledně všech svých podání a jejich příloh, které podávají soudu vedoucímu seznam obchod-

ních firem buďto družstva sama nebo jejich členové, rovněž i ohledně všech vyhlášek, které o nich sborový soud I. stolice vydá;

b) ohledně všech podání a příloh, které podávají kterémukoliv úřadu, kromě podání v soudních sporech;

c) ohledně všech svých obchodních knih;

d) ohledně pojistek na splátky podílové i půjčkové, rovněž dluhopisů (kromě smének);

e) ohledně pozemknoknižního zabezpečení půjček v pozemkových knihách členům poskytnutých;

f) ohledně postupu (cesse) svých pohledávek vůči vlastním členům v prospěch Ústředního družstva v Bratislavě a ohledně pojistek o vyrovnání takových pohledávek.

V jiném ohledu podléhají družstva všeobecným ustanovením daňových zákonů a kolkových i poplatkových předpisů.

Pro družstva, která přistoupí za členy Ústředního družstva během roku 1919, platí výhody tyto i ohledně daňových a poplatkových závazků vzniklých dříve, než nabyl platnosti tento zákon.

§ 7.

Každé družstvo na Slovensku povinno je každoročně celé svoje zařízení a svoji obchodní činnost ve všech odvětvích podrobit přezkoumání revisorům, přináležejícím některému svazu vládou Československé republiky oprávněnému prováděti revise.

O revisi družstev, které jsou členy Ústředního družstva, stará se Ústředné družstvo samo podle svých stanov. Pokud jde o družstva, která nejsou členy Ústředního družstva, pověří vláda vykonáním revise soudní znalce nebo Ústředné družstvo.

Vykonání revise budiž oznámeno revisorem příslušnému sborovému soudu I. stolice zároveň s návrhem na odstranění event. zjištěných závad, aby soud nařídil jejich odstranění. Výlohy revisi vzniklé sčítuje Ústředné družstvo prostřednictvím téhož sborového soudu I. stolice, který je na revidovaném družstvu vymáhá a Ústřednímu družstvu likviduje.

§ 8.

Peněžitou pokutou do 5000 korun a vězením do 6 měsíců buďtež trestáni:

1. Členové správy družstva, nesvolají-li v čas valné shromáždění za účelem výpovědi členstva v centrály cizozemských, nepostarají-li se v čas, aby družstvo vyhovělo předpisu § 4. tohoto zákona, anebo činí-li jakékoli překážky, nebo těžkosti revisoru Ústředního družstva při revisi;

2. členové dozorního výboru družstva, kteří opominou podniknouti vše, co podle obchodního

zákonu a družstevních stanov je v jejich moci, aby se vyhovělo předpisům tohoto zákona;

3. členové správy i dozorního výboru družstva, rovněž i jeho zaměstnanci, kteří připustí, aby revisor nebo jiný zaměstnanec cizozemské centrály družstvo revidoval.

§ 9.

Vězením do 6 měsíců budiž trestán revisor nebo jiný zaměstnanec cizozemské centrály, který by revisi v některém družstvu na Slovensku prováděl. Pokus je trestný.

Není-li vinník občanem státu Československého, budiž po vytrpění trestu navždy vypověděn.

Trestní řízení podle předchozích odstavců, jakož i podle § 8. přísluší správnímu úřadu ve smyslu § 28. zák. čl. XXXIV. z r. 1897, § 22. zák. čl. XX. z r. 1901 a ministerského nařízení ze dne 26. září 1909, č. 65.000.

§ 10.

Odepře-li valné shromáždění některého družstva vyhovět předpisům tohoto zákona, musí býti družstvo rozpuštěno. Rozpuštění vyřkne po návrhu Ústředního družstva v Bratislavě ten sborový soud I. stolice, u kterého je rešitentní družstvo v seznamu obchodních firem zapsáno. Rozpuštění budiž bez meškání v seznamu obchodních firem poznačeno.

Likvidátory rozpuštěného družstva jmenuje sborový soud I. stolice z osob Ústředním družstvem navrhnutých.

§ 11.

Ustanovení tohoto zákona — pokud členství Ústředního družstva se týká — nevztahuje se na dělnická konsumní družstva, konsumní družstva železničních zřízení, továrních konsumů, družstev živnostenských, jakož i družstva, která založena budou některým z družstevních ústředí v Praze a v Brně a svazové revisi se podrobí.

Daňové a poplatkové výhody v § 6., odst. 1., uvedené přináleží však oněm družstvům, která členy některého uvedeného ústředí v Praze nebo v Brně jsou a jeho revisi se podrobují.

§ 12.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 13.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr obchodu, vnitra a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení min. předsedy a jako ministr vnitra.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 211.

Zákon ze dne 15. dubna 1919

o stavebních úlevách, kterým se doplňují, případně mění ustanovení některých paragrafů nynějšího stavebního řádu pro hlavní město Prahu a okolí, daného zákonem ze dne 10. dubna 1886, č. 40 z. z.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

Článek I.

Za platnosti ustanovení § 98 a 99 stavebního řádu, daného zákonem ze dne 10. dubna 1886, č. 40 z. z., povolují se po čas trvání nynější bytové nouze pro stavby obytných domů, prováděné obcemi neb obecně prospěšnými stavebními sdruženími ve smyslu zákona ze dne 22. prosince 1910, z. ř. č. 242, následující v II. článku tohoto zákona uvedené doplňky a změny jednotlivých paragrafů shora jmenovaného stavebního řádu.

Tytéž změny a doplňky povolují se také pro stavby obytných domů prováděné jinými fyzickými neb právními osobami, ale jen tenkrát, výhradně-li právoplatným reversem, předloženým stavebnímu úřadu současně se žádostí za stavební povolení, ministerstvu sociální péče právo stanoviti nájemné v dotýcných domech.

Obytné domy označené v obou předcházejících odstavcích pokládají se ve smyslu tohoto zákona za obecně prospěšné.

Článek II.

Následující paragrafy stavebního řádu ze dne 10. dubna 1886, č. 40 z. z., doplňují a případně mění se takto:

§ 73.

V obytných domech obecně prospěšných může stavební úřad dovoliti výjimečně mimo přízemek pět pater, je-li světlá výška obytných místností 2.60 m a nejsou-li podzemní místnosti určeny pro obývání; obýdlivé podkrovní, jakož i polopatro jest počítati za celé patro.

Při budovách, pro něž bylo povoleno pět pater, dělení přízemku se nepřipouští.

V obytných domech obecně prospěšných lze snížit světlou výšku obytných a pracovních místností v patrech, jsou-li stropy rovné, až na 2.60 m, světlou výšku obytných místností v podkrovní až na 2.50 m, a to nejméně pro polovinu podlahy.

§ 74.

Při obytných domech obecně prospěšných může stavební úřad ohledně výše nahodilého zatížení pro statický výpočet stropů připustiti úlevy od nyní obvyklých předpisů, uzná-li je